

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2021.gada 8.maijā Nr. 1-6/5
Uz 15.04.2021 1-04/157-pav

Latvijas Republikas Satversmes tiesa
tiesa@satv.tiesa.gov.lv

Par pieaicināto personu lietā Nr.2020-66-03

Tiesībsargs 2021.gada 16.aprīlī saņēma Latvijas Republikas Satversmes tiesas tiesneša Gunāra Kusiņa 2021.gada 14.aprīļa lēmumu par pieaicināto personu lietā Nr.2020-66-01 (turpmāk – lēmums), kurā Latvijas Republikas tiesībsargs (turpmāk – tiesībsargs) atzīts par pieaicināto personu lietā Nr.2020-66-01 „Par Ministru kabineta 2016.gada 13.decembra noteikumu Nr.810 „Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēma iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasifikāciju” 1.pielikuma, ciktāl tajā 2.saimes VII līmeņa koledžas direktora amatam noteikta augstākā speciālā dienesta pakāpe - pulkvedis, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91.panta pirmajam teikumam un 106.panta pirmajam teikumam” (turpmāk - lieta Nr. 2020-66-03), un ir uzaicināts līdz 2021.gada 14.maijam rakstveidā izteikt viedokli par visiem jautājumiem, kuriem, pēc viņa ieskata, varētu būt nozīmē lietā Nr. 2020-66-03.

Izvērtējot lēmumam pievienoto Aināra Penča pieteikumu (turpmāk – pieteikuma iesniedzējs) un Ministru kabineta atbildes rakstu, tiesībsargs, ievērojot Tiesībsarga likumā noteikto kompetenci, sniedz šādu viedokli.

[1] 2016. gada 13. decembra Ministru kabineta noteikumu Nr. 810 “Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasifikāciju” (turpmāk – MK Noteikumi Nr.810) 1.pielikums “Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogs” (turpmāk - 1. pielikums), 2.1.saimei VII līmenim, kas attiecas uz izglītības iestāžu vadību, paredz, ka koledžas direktora amats ir amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amats un tam atbilstošā augstākā speciālā dienesta pakāpe ir “pulkvedis” (turpmāk – apstrīdētā norma). 2.1.apakšsaimes aprakstā noteiks, ka šajā apakšsaimē ietilpst amati, kuru veicēju pienākumos ir vadīt izglītības iestādi un tās struktūrvienības, organizēt un nodrošināt mācību procesu, nodrošināt mācību programmu izstrādi un attīstīt izglītības iestādes darbību.

[1.1.] Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētā norma neatbilst Satversmes 91.panta pirmajam teikumam un 106.panta pirmajam teikumam.

Ar 2011.gada 4.februāra rīkojumu Nr.219 tika izstrādāts Iekšlietu iestāžu atlīdzības un darba kvalitātes uzlabošanas priekšlikumu izstrādes darba grupas ziņojums. Ziņojuma izstrādes darba grupa vienojās izstrādāt jaunās atlīdzības sistēmas pamatprincipus un kā viens no būtiskākajiem apsvērumiem pamatprincipu ieviešanai tika noteikts uzdevums nodalīt amatus, kas nodrošina atbalsta funkcijas, no amatiem, kuri veic dienesta tiešās funkcijas, tādējādi nodrošinot sociālā taisnīguma un fiskālās disciplīnas ieviešanu.

Savukārt ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (turpmāk - VUGD) 2011.gada 13.jūnija rīkojumu Nr.618 "Par izmaiņām Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžas amatu sarakstā" Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžas (turpmāk – koledža) direktora amats tika pārveidots no amata ar speciālo dienesta pakāpi uz darbinieka amatu un tas, cita starpā, tika nolemts arī sakarā ar 2010.gada 21.janvāra Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma grozījumiem, ar kuriem no 2010.gada 19.februāra likums tika papildināts ar 35.¹pantu, ieviešot amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi definīciju, kas speciālo dienesta pakāpi saistīja tieši ar dienesta funkciju pildīšanu. Koledžas direktora amats tika pārklassificēts uz darbinieka amatu, lai nodrošinātu ārējos normatīvajos aktos noteiktos koledžas uzdevumus, kā arī pilnveidotu apmācības un izglītošanas procesu koledžā.

2011.gada 14.jūnijā VUGD ar pieteikuma iesniedzēju noslēdza darba līgumu par koledžas direktora amata pienākumu pildīšanu.

Vienlaikus pieteikuma iesniedzējs norādījis, ka darba līguma noslēgšanas brīdī spēkā bija 2010.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.601 "Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatiem atbilstošajām augstākajām speciālajām dienesta pakāpēm" (turpmāk - MK Noteikumi Nr.601), kas līdzīgi kā MK Noteikumi Nr.810 koledžas direktora amatam noteica augstāko speciālo dienesta pakāpi "pulkvedis".

[1.2.] Stājoties spēkā MK Noteikumiem Nr.810, kā arī pēc Valsts kontroles revīzijas ziņojuma, kurā tika konstatēts, ka koledžas direktora amatu ieņem persona, kurai nav noteikta augstākā speciālā dienesta pakāpe – pulkvedis, pieteikuma iesniedzējs 2019.gada 13.martā saņēma VUGD uzteikumu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmās daļas 9.punktu (darbinieku skaita samazināšana). Kā pamatojumu darbinieku skaita samazinājumam VUGD norādīja faktu, ka pieteikuma iesniedzēja amats ir likvidēts un ir ieviests amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amats.

[2] Sākotnēji tiesībsargs izteiks viedokli par jautājumiem, kuriem, pēc viņa ieskata, varētu būt nozīme lietas izskatīšanā, un uz ko norādījis arī pieteikuma iesniedzējs. Tālāk tiks vērtēta apstrīdētās normas atbilstība Satversmes 91.panta pirmajam teikumam un 106.panta pirmajam teikumam.

[2.1.] Satversmes 101.panta pirmā daļa noteic: "Ikvienam Latvijas pilsonim ir tiesības likumā paredzētajā veidā piedalīties valsts un pašvaldību darbībā, kā arī pildīt valsts dienestu." Valsts dienests šaurākā nozīmē ir īpaša tiesisko attiecību grupa, kuru

raksturo vairākas pazīmes. Viena no tām - valsts dienesta attiecības ir īpašas pakļautības attiecības – valstij ir plašas iespējas noteikt ar amata veikšanu saistītos jautājumus.¹

Valsts dienests ir publiski tiesisks stāvoklis, kurā atrodas personas, kam uzticēta valsts uzdevumu pildīšana.² Darbs valsts dienestā no privātajā sektorā veicamā darba atšķiras gan pēc tiesisko attiecību nodibināšanas juridiskajiem aspektiem, gan pēc veicamā darba mērķa, kas ir cieši saistīts ar valsts uzdevumu pildīšanu. Valsts dienestu pildošās personas atrodas īpašās attiecībās ar valsti, proti - šo personu tiesības ir ierobežotas, un tām tiek uzlikti īpaši pienākumi.³

Nemot vērā valsts dienesta lomu un uzdevumus, valsts ir tiesīga vienpusēji regulēt dienestā esošo personu tiesības un pienākumus.⁴ Tādējādi dienests Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs un Ieslodzījuma vietu pārvaldē ir valsts dienesta veids, jo atbilst Satversmes tiesas noteiktajiem kritērijiem – tas ir valsts radīts amats, attiecas uz publiski tiesiskajām attiecībām un tajā tiek veikti konkrēti, valsts noteikti pienākumi.

[2.2.] MK noteikumi Nr.810 izdoti saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 7.² panta piektās daļas 1., 2. un 3. punktu un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 22.panta trešo daļu, kas paredz, ka amatiem atbilstošās augstākās speciālās dienesta pakāpes nosaka Ministru kabinets.

Noteikumi nosaka vienotu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību, amatu katalogu, kā arī amatiem noteiktās augstākās speciālās dienesta pakāpes un atbilstošās mēnešalgu grupas.

Amatu klasifikācijas sistēmas pamatā ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatu katalogs (turpmāk – amatu katalogs) (1. pielikums). Amatu katalogs ir iestādes tiešo funkciju (funkcija vai uzdevums, kas ir paredzēts iestādes darbību regulējošajā speciālajā normatīvajā aktā) veikšanā iesaistīto amatu sistematizēts apkopojums. Amatu katalogā ir sniegts amatu saimju un apakšsaimju apraksts, kā arī amatu saimei nepieciešamā izglītības tematiskā joma (2.pielikums) (izņemot amatus, kuriem noteiktā minimālā prasība attiecībā uz izglītības līmeni ir vidējā izglītība), līmeņa raksturojums, amata nosaukums (iestādei ir tiesības mainīt amata nosaukumu atbilstoši tās specifikai), attiecīgajam amatam atbilstošo pamatpienākumu apraksts un amatam noteiktā augstākā speciālā dienesta pakāpe.

Savukārt tas, ka koledžas direktora amats ir amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm amats, izriet no Dienesta gaitas likuma 9.panta trešās daļas, kas paredz, ka koledžas vadītāju amatā ieceļ tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža. Satversmes tiesa ir atzinusi, ka valsts dienesta attiecības netiek dibinātas, noslēdzot darba vai kādu citu līgumu, bet veidojas, kompetentām valsts institūcijām ieceļot personu amatā. Darba tiesiskās attiecības ir privāto tiesību attiecības, savukārt dienesta attiecības ir publisko tiesību attiecības.

¹Tiesību interpretācija un tiesību jaunrade - kā rast pareizo līdzsvaru. Latvijas Universitātes 71. zinātniskās konferences rakstu krājums. Pieejams: http://blogi.lu.lv/tzpi/files/2016/09/DANOVSKIS_VALSTS_DIENESTS.pdf [aplūkots 27.04.2021.]

²Dišlers K. Ievads administratīvo tiesību zinātnē. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 153. lpp.

³Par Satversmes tiesas likuma 7. panta ceturtās daļas vārdu “bez pilnvaru termiņa ierobežojuma” atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 83. pantam, 91. pantam un 101. panta pirmajai daļai: Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2007. gada 18. oktobra spriedums lietā Nr. 2007-03-01. Latvijas Vēstnesis, Nr. 170 (3746), 2007, 23. oktobris.

⁴Satversmes tiesas 2003. gada 18. decembra sprieduma lietā Nr. 2003-12-01 8. punkts.

Tādējādi koledžas direktora amata pienākumu izpilde, kā valsts dienesta veids, ir likumdevēja izšķiršanās. Saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 3.panta otro daļu darba tiesiskās attiecības reglamentējošu normatīvo aktu normas uz amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm attiecas tikai noteiktos gadījumos.

[2.3.] Pieteicējs savā pieteikumā atsaucas uz Iekšlietu ministrijas iestāžu atlīdzības reformu un uz Iekšlietu ministrijas iestāžu atlīdzības reformas un darba kvalitātes uzlabošanas priekšlikumu izstrādes darba grupas (izveidota ar Iekšlietu ministrijas 2011.gada 4. februāra rīkojumu Nr. 219) ziņojumu, kuras galveno uzdevumu vidū bija nodalīt amatus, kas nodrošina atbalsta funkcijas, no amatiem, kuri veic dienestu tiešās funkcijas.

Izvērtējot koncepcijas par jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm (turpmāk – koncepcija) informatīvo daļu, secināms, ka koncepcija nodrošina sasaisti ar vairākiem attīstības plānošanas dokumentiem, t.sk., arī ar Valsts pārvaldes cilvēkresursu attīstības koncepciju. Pie šīs sadaļas tiek skaidrots, ka cilvēkresursu attīstības politikas pilnveidošanas jomā jau veikti šādi pasākumi, kuru īstenošana būtiski ietekmē amatpersonu motivāciju un sakārto sistēmu:

- sākot jau no 2011.gada līdz 2015.gada 31.decembrim visi amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amati, kuru pienākumos ir veikt atbalsta funkcijas, tiks pakāpeniski pārveidoti par darbinieku, ar kuriem noslēgts darba līgums, vai valsts civildienesta ierēdņu amatiem atbilstoši šo jomu reglamentējošo normatīvo aktu prasībām; šis process jau ir uzsākts (ar Iekšlietu ministrijas 2011.gada 4.februāra rīkojumu Nr.219 izveidotā darba grupa veica detalizētu problēmas izpēti un sagatavoja Ziņojumu par iekšlietu iestāžu atlīdzības reformas un darba kvalitātes uzlabošanas priekšlikumiem) (...).⁵

Koncepcijā tika piedāvāti divi risinājuma varianti un kā izriet no Ministru kabineta 2013.gada 27.decembra rīkojuma Nr.675 “Par Koncepciju par jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm” (turpmāk – rīkojums Nr. 675), Ministru kabinetā tika atbalstīts koncepcijas 3.2. apakšpunktā ietvertais 2.risinājuma variants, kas paredzēja uz jauniem principiem balstītus darba samaksas sistēmas pamatprincipus: amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasifikatora (kataloga) izveide – izveidojot iestādēs noteikto amatu funkciju sistematizētu apkopojumu, amatiem atbilstošās funkcijas sakārtojot funkcionālajās grupās (amatu saimēs), paredzot:

1.1. amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasificēšanu saimēs (atbilstoši pamatfunkcijām (tiešajām funkcijām), ko veic attiecīgā iestāde un kas paredzētas speciālajos likumos („Par policiju”, Robežsardzes likums, Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likums, Ieslodzījuma vietu pārvaldes likums) un līmeņos (saimes ietvaros atbilstoši veicamajiem uzdevumiem, to sarežģītībai, specifikai, atbildības līmenim, dienesta pienākumu izpildes „videi” un citiem konkrētiem kritērijiem); *atsevišķa saime izveidojama arī administratīvajai vadībai;*

1.2. katras saimes aprakstu;

1.3. katras saimes ietvaros paredzēto līmeņu raksturojumu (katra amata paraugaprakstu);

⁵ Koncepcija par jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm. Pieejams: <http://polsis.mk.gov.lv/documents/4601> [aplūkots 27.04.2021.]

1.4. amata nosaukumu un kodu atbilstoši Profesiju klasifikatoram;

1.5. katram amatam noteikto augstāko speciālo dienesta pakāpi.⁶

Amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amati, kuru pienākumos ir atbalsta funkcijas, klasifikatorā netiek ietverti (attiecīgie amati līdz 2016.gada 1.janvārim, kad provizoriski paredzēta jaunās darba samaksas sistēmas spēkā stāšanās, tiek pārveidoti par ierēdņu vai darbinieku amatiem).⁷

Tādējādi no Ministru kabinetā apstiprinātās koncepcijas izriet, ka iestādes administratīvā vadība nav uzskatāma par atbalsta funkciju. Izglītības iestādes vadība ir pieskaitāma pie administratīvās vadības. Līdz ar to koledžas direktora amats, kā amats, kura pamatpienākumos ietilpst izglītības iestādes administratīva vadīšana, ir saglabājams kā amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amats.

Nemot vērā iepriekš minēto, Ministru kabinets nav pārkāpis tam deleģētā pilnvarojuma robežas, nosakot, ka koledžas direktora amats ir amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amats.

[3] Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmā daļa paredz, ka valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām, tā darbojas normatīvo aktu kompetences ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma mērķim.

Tiesībsarga ieskatā, jau 2010.gadā pastāvēja nekonsekvences normatīvajos aktos, kas, iespējams, to piemērošanu padarīja komplicētu un ko ietekmēja arī Koncepcija par jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm. Proti, lai arī MK Noteikumi Nr.601 paredzēja koledžas direktoram speciālo dienesta pakāpi – pulkvedis, VUGD izdeva rīkojumu Nr.618, kas bija pretējs MK Noteikumu Nr.601 tiesību normās paredzētajam, jo paredzēja koledžas direktora amatu ieņemt personai bez speciālās dienesta pakāpes.

Veicot Iekšlietu ministrijas 2017.gada pārskata revīziju, Valsts kontrole konstatēja, ka dienesti pēc būtības vienādus amatus ir klasificējuši atšķirīgi – gan kā amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi, gan darbinieka, ar kuru tiek slēgts darba līgums, amatu. Proti, Valsts policijas koledžas un Valsts robežsardzes koledžas direktora amats ir klasificēts kā amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amats, savukārt Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžas direktora amats ir darbinieka amats. Šo amatu ieņem darbinieks, ar kuru noslēgts darba līgums, jo amats klasificēts atbilstoši valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogam. Konstatēts, ka, neievērojot normatīvo aktu prasības, prettiesiski ir radīta iespēja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta padotības iestādes vadītājam vienlaikus ar atalgojumu par amata pildīšanu saņemt arī izdienas pensiju. Koledžas direktora amata statusa maiņa, iespējams, tika veikta konkrētās interesēs, kā rezultātā laika posmā no 2012.gada janvāra līdz 2017.gada decembrim no valsts budžeta prettiesiski ir izmaksāta izdienas pensija kopā 171 836 euro apmērā.⁸

⁶ Koncepcija par jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm. Pieejams: <http://polsis.mk.gov.lv/documents/4601> [aplūkots 27.04.2021.]

⁷ Turpat.

⁸ Valsts kontroles ziņojums "Par Iekšlietu ministrijas 2017.gada pārskatu". Pieejams: <https://www.lrvk.gov.lv/lv/revizijas/revizijas/noslegtas-revizijas/par-iekšlietu-ministrijas-2017gada-parskata-sagatavosanas-pareizibu> [aplūkots 05.05.2021.]

Tāpat Ugunsdrošības un ugunsdzēsības likuma 35.1.pants definē, kas ir amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi – tā ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersona, kura saskaņā ar amata pienākumiem veic šajā likumā un citos normatīvajos aktos paredzētos ugunsdrošības, ugunsdzēsības, glābšanas vai civilās aizsardzības pasākumus un kurai piešķirta speciālā dienesta pakāpe. Tiesībsarga ieskatā, ar vārdiem “veic pasākumus” nav jāsaprot tikai tieša iesaiste ugunsdzēsības un glābšanas darbos, bet arī visu to pasākumu nodrošināšana, kas paredzēta pildot valsts dienestu un ieņemot koledžas direktora amatu.

Pieteikuma iesniedzējs norādījis, ka speciālā dienesta pakāpe ir valsts noteikts instruments, lai nodrošinātos, ka konkrētai personai piemīt fiziskās un psiholoģiskās spējas tādu darba pienākumu veikšanai, kas prasa fizisko slodzi un psiholoģisku noturību saspringtās situācijās. Tiesībsargs vērs uzmanību, ka Dienesta gaitas likuma 20.pants paredz, ka amatpersonai kārtējo speciālo dienesta pakāpi piešķir, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:

- 1) amatpersona esošajā speciālajā dienesta pakāpē ir nodienējusi šajā likumā noteikto laiku, kas nepieciešams kārtējās speciālās dienesta pakāpes piešķiršanai (izņemot kaprāļa un leitnanta speciālo dienesta pakāpi);
- 2) amatpersona ir ieguvusi amata aprakstā noteikto izglītību;
- 3) amatā, kuru ieņem amatpersona, paredzēta augstāka speciālā dienesta pakāpe;
- 4) saņemts šā likuma 16.panta trešās daļas 1. vai 2.punktā minētais novērtējums;
- 5) amatpersona nav atstādināta no amata pienākumu izpildes;
- 6) pret amatpersonu nav ierosināta disciplinārlieta.

Tāpat amatpersonas fiziskā sagatavotība un noturība netiek vērtēta dienesta pakāpes piešķiršanai. Fiziskā un arī psiholoģiskā sagatavotība ir vērtējams kā vispārējs priekšnoteikums esamībai dienestā. Proti, Ministru kabineta noteikumi Nr.288 “Fiziskās sagatavotības prasības Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm” nosaka fiziskās sagatavotības prasības Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, fiziskās sagatavotības prasības diferencējot atbilstoši amatpersonu dzimumam, vecumam un amatam. Savukārt speciālā dienesta pakāpe ir dienesta gaitas elements, kas apzīmē amatpersonas statusu, jo ir atkarīga no kvalitatīviem rādītājiem – izglītības, izdienas ilguma un pienākumu izpildes kvalitātes.

Ņemot vērā, ka lietā Nr.2020-66-01 tiek lūgts vērtēt šī brīža spēkā esošo MK Noteikumu Nr.810 1.pielikuma redakciju, ciktāl tajā 2.saimes VII līmeņa koledžas direktora amatam noteikta augstākā speciālā dienesta pakāpe - pulkvedis, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91.panta pirmajam teikumam un 106.panta pirmajam teikumam, tiesībsargs viedokļa paušanā vadīsies no spēkā esošajām tiesību normām.

[4] Dienesta gaitas likuma 2.panta otrā daļa noteic, ka Iekšlietu ministrijas sistēmā ietilpst Iekšlietu ministrijas padotībā esošās iestādes - Iekšējās drošības birojs, Valsts policija, Valsts robezsardze, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests -, kā arī šo iestāžu padotībā esošās koledžas. Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 27.aprīļa noteikumu Nr.398 „Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta nolikums” 1.punktā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests ir Iekšlietu ministra pārraudzībā esoša tiešās pārvaldes iestāde, savukārt minēto noteikumu 15.punktā noteikts, ka Valsts

ugunsdzēsības un glābšanas dienesta pakļautībā ir Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledža.

Dienests iestādē ir valsts dienesta veids, kuru pilda iestādes amatpersona, kam ir speciālā dienesta pakāpe. Saskaņā ar minētā likuma 8.panta otro daļu kandidāta atbilstību Iestādes vadītāja amatam novērtē vērtēšanas komisija, kuru izveido attiecīgi iekšlietu ministrs vai tieslietu ministrs. Kandidāta atbilstību Iekšlietu ministrijas sistēmas koledžas vadītāja amatam novērtē vērtēšanas komisija, kuru izveido tās iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža, savukārt 9.panta trešajā daļā noteikts, ka koledžas vadītāju amatā ieceļ tās Iestādes vadītājs, kuras padotībā atrodas koledža.

Tātad koledžas vadītājs ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu dienestā esoša amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi. Ja likumdevējs ir izvirzījis noteiktas prasības attiecībā uz konkrētu profesionālo darbību, tostarp noteicis kritērijus amata ieņemšanai, tad tas citastarp vērtējamas kā Satversmes 106.panta pirmajā teikumā noteikto pamattiesību ierobežojums,⁹ t.i., apstrīdētā norma ierobežo personas Satversmes 106.panta pirmajā teikumā noteiktās tiesības uz nodarbinātību. Satversmes 106.panta pirmais teikums neliedz valstij noteikt prasības, kas personai jāizpilda, lai tā varētu īstenot konkrētu nodarbošanos. Saskaņā ar Satversmes 116.pantu personas tiesības, kas noteiktas Satversmes 106.pantā, var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos. Tātad šī norma neliedz valstij noteikt prasības, kas personai jāizpilda, lai tā konkrētu nodarbošanos varētu īstenot.¹⁰

Apstrīdētās normas atbilstības izvērtējums Satversmes 106.panta pirmajam teikumam

[5] Satversmes 106.panta pirmais teikums noteic, ka ikvienam ir tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavietu atbilstoši savām spējām un kvalifikācijai, proti, tas attiecas uz personas tiesībām strādāt.

Satversmes 106. pantā ietvertās tiesības „brīvi izvēlēties” prasa, lai indivīdam tiktu nodrošināta iespēja izvēlēties, taču neprasa, lai tiktu nodrošināta iespēja katram strādāt, turklāt strādāt tieši to darbu, ko viņš vēlas.¹¹

Tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos, tostarp tiesības saglabāt esošo nodarbošanos, var ierobežot, taču attiecīgajam ierobežojumam jāatbilst kādam no Satversmes 116.pantā noteiktajiem leģitīmajiem mērķiem un jābūt samērīgam.¹² Tātad likumdevējam ir rīcības brīvība izvirzīt prasības attiecībā uz konkrētu profesionālo darbību, ciktāl tas nepieciešams sabiedrības interesēs.¹³ Satversmes 116.pants paredz, ka Satversmes 106.pantā noteiktās pamattiesības var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību.

Ja likumdevējs ir paredzējis šādas prasības, tad tās cita starpā vērtējamas kā Satversmes 106.panta pirmajā teikumā noteikto pamattiesību ierobežojumi.¹⁴

Vērtējot ierobežojuma samērīgumu, tiek vērtēts, vai ar to tiek sasniegts leģitīmais mērķis. Likumdevēja izraudzītie līdzekļi ir piemēroti leģitīmā mērķa sasniegšanai, ja ar konkrēto regulējumu šis mērķis tiek sasniegts¹⁵.

⁹ Satversmes tiesas 2017. gada 24. novembra sprieduma lietā Nr. 2017-07-01 13.1. apakšpunkts.

¹⁰ Satversmes tiesas 2003. gada 23. aprīļa sprieduma lietā Nr. 2002-20-0103 secinājumu daļas 3. punkts un 2015. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. 2015-03-01 14.2. apakšpunkts.

¹¹ Satversmes tiesas 2002. gada 4. jūnija sprieduma lietā Nr. 2001-16-01 secinājumu daļas 2. punkts.

¹² Turpat.

¹³ Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 14. punkts.

¹⁴ Satversmes tiesas 2017. gada 24. novembra sprieduma lietā Nr. 2017-07-01 13.1. punkts.

Satversmes tiesa ir attīstījusi praksi, ka cilvēktiesību ierobežojumam ir jāatbilst šādām prasībām:

- 1) tam jābūt noteiktam ar likumu;
- 2) tam jāatbilst leģitīmam mērķim, kuru valsts vēlas sasniegt, nosakot šo ierobežojumu;
- 3) tam jābūt samērīgam.¹⁶

[5.1.] Vārds „likums” aptver ne tikai Saeimas pieņemtus likumus, bet arī citus vispāršaistošus (ārējus) normatīvos aktus, ja vien tie izdoti, pamatojoties uz likumu, publicēti normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, ir pietiekami skaidri formulēti, kā arī atbilst tiesiskas valsts principiem.¹⁷

MK Noteikumi Nr.810 tā 1.pielikumā paredz, ka koledžas direktora amatam noteikta augstākā speciālā dienesta pakāpe – pulkvedis. Savukārt Dienesta gaitas likuma 22.panta trešā daļa, t.sk., pamatojoties uz kuru izdoti MK Noteikumi Nr.810, paredz, ka amatiem atbilstošas augstākās speciālās dienesta pakāpes nosaka Ministru kabinets. Pie šādiem apstākļiem tiesībsargs konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka apstrīdētā norma ir pieņemta un izsludināta normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un ir publiski pieejama, kā arī par to, ka apstrīdētā norma ir skaidri formulēta. Līdz ar to apstrīdētā norma ir noteikta ar likumu.

Atbilstoši iepriekš sadaļās [2.2. – 2.3.] minētajam, Ministru kabinets nav rīkojies *ultra vires* jeb nav pārkāpis tam deleģētā pilnvarojuma robežas.

[5.2.] Likumdevējam ir rīcības brīvība noteikt konkrētai profesionālajai darbībai nepieciešamo izglītību, kā arī izvirzīt citas prasības konkrētai profesijai, ciktāl tas nepieciešams sabiedrības interesēs.¹⁸ Tomēr pienākums norādīt un pamatot ierobežojuma leģitīmo mērķi Satversmes tiesas procesā vispirms ir institūcijai, kas izdevusi apstrīdēto aktu.¹⁹

Ministru kabinets atbildes rakstā norāda, ka apstrīdētā norma ir pieņemta ar leģitīmu mērķi – ar Dienesta gaitas likumu un tam pakārtotajiem normatīvajiem aktiem ir izveidots profesionāls dienests, nodrošinot ne tikai labas pārvaldības principu, bet arī aizsargājot Satversmes 116.pantā ietvertu demokrātisko valsts iekārtu un sabiedrības sociālo labklājību. Atbilstoši Dienesta gaitas likumam, kā arī ar MK noteikumiem Nr.810 ir veidota vienota un visaptveroša amatu sistēma, kur katram amatam ir noteikts līmenis, atbilstoši pienākumi, atbildība un kompetence, tādējādi nodrošinot tiesisku, stabilu, efektīvu un atklātu iestādes darbību. Neietverot šajā sistēmā koledžas direktoru, visa sistēma tiktu deformēta.

Vērtējot tiesību normas attīstības gaitu, tiesībsargs secina, pirmkārt, arī iepriekš spēkā esošie MK Noteikumi Nr.601 koledžas direktora amatam noteica augstāko speciālo dienesta pakāpi “pulkvedis”. Otrkārt, nosakot prasību pēc speciālās dienesta pakāpes koledžas direktora amata ieņemšanai, likumdevējs ir paredzējis noteikt vienotu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām

¹⁵ Satversmes tiesas 2010. gada 7. oktobra sprieduma lietā Nr. 2010-01-01 13. punkts.

¹⁶ Satversmes tiesas 2003. gada 20. maija sprieduma lietā Nr. 2002-21-01 secinājumu daļas 2. punkts.

¹⁷ Satversmes tiesas 2016. gada 2. marta spriedums lietā Nr. 2015-11-03, 20. punkts; Satversmes tiesas 2020. gada 20. februāra spriedums lietā Nr. 2019-09-03, 22. punkts.

¹⁸ Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 14. punkts.

¹⁹ Satversmes tiesas 2011. gada 25. oktobra sprieduma lietā Nr. 2011-01-01 13.2. punkts.

dienesta amatu klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību, amatu katalogu, kā arī amatiem noteiktās augstākās speciālās dienesta pakāpes un atbilstošās mēnešalgu grupas. Treškārt, vienota kārtība tika paredzēta, lai nodrošinātu arī jaunu darba samaksas sistēmu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm.

Tomēr ņemot vērā, ka koledža ir VUGD pakļautībā esoša izglītības iestāde, kurā tiek apmācīti studējošie darbībai ugunsdrošības, glābšanas un civilās aizsardzības jomā, šāda ierobežojuma leģitīmais virsmērķis ir sabiedrības drošības aizsardzība un iestādes stabila un efektīva darbība. Tas prasa, lai koledžas personāls būtu kompetents un zinošs, ar atbilstošu pieredzi un prasmēm, kas garantētu, ka koledžas kadeti, izejot apmācību programmu tiks pienācīgi sagatavoti profesionālajam dienestam un spēs aizsargāt sabiedrības drošību. Koledžu vada augstas jomas profesionālis, kas var garantēt ne tikai kvalitatīvas izglītības ieguvu, bet arī nodrošina iestādes prestižu kopumā.

[5.3.] Vērtējot ierobežojuma samērīgumu, tiek vērtēts, vai ar to tiek sasniegts leģitīmais mērķis. Likumdevēja izraudzītie līdzekļi ir piemēroti leģitīmā mērķa sasniegšanai, ja ar konkrēto regulējumu šis mērķis tiek sasniegts.

Ņemot vērā, ka apstrīdētās normas leģitīmais mērķis ir nodrošināt sabiedrības drošības aizsardzību un iestādes stabilu un efektīvu darbību, tiesībsargs secina, ka tas ir piemērots minētā mērķa sasniegšanai.

Jau iepriekš tika konstatēts, ka arī vēsturiski Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta padotībā esošo koledžu direktoriem tiek noteikta pulkveža speciālā dienesta pakāpe. Tāda pati speciālā dienesta pakāpe ir noteikta koledžas direktora vietniekam, katedras vadītājam, kā arī izglītības iestādes filiāles vadītājam. Turklāt koledžas direktora amata paraugaprakstā noteikts, ka direktors vada izglītības iestādi, nodrošina tai deleģēto funkciju izpildi, kā arī nodrošina izglītības iestādē iegūstamās izglītības un profesionālās pilnveides kursu kvalitāti. Šis amats uzliek pienākumu par direktoru būt augsta līmeņa profesionālim sabiedriskās drošības jomā, kas apliecinājis savu uzticību kalpošanai valsts dienestā noteiktu laika periodu, viņam ir atbilstoša izglītība un novērtēta pienākumu izpildes kvalitāte. Speciālā dienesta pakāpe pēc būtības apliecina amatpersonas izglītību, pieredzi un prasmi.

Savukārt, vērtējot, vai likumdevēja darbība ir samērīga jeb attaisnojoša, tas ir, vai labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda tiesībām un likumiskajām interesēm nodarīto zaudējumu, jāņem vērā valsts dienesta jēdzieniskais ietvars. Valsts dienests plašākā nozīmē ir lietots Satversmes 101.panta pirmajā teikumā. Tas ir publiski tiesisks stāvoklis nodarbinātības attiecībās, un kā atzinusi Satversmes tiesa, lai noteiktu, vai konkrēts amats (nodarbinātība) ir uzskatāms par valsts dienestu Satversmes 101.panta izpratnē, ir jākonstatē:

- 1) veicamā darba funkcijas – tām jābūt cieši saistītām ar valsts uzdevumu pildīšanu;
- 2) personai noteikti ierobežojumi.²⁰

Tātad tas ir valsts radīts amats, kas attiecas uz publiski tiesiskajām attiecībām, kur tiek veikti konkrēti, valsts noteikti pienākumi, proti, šajā gadījumā koledžā tiek sagatavoti studējošie darbībai ugunsdrošības, glābšanas un civilās aizsardzības jomā.

²⁰ Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 5. panta trešās daļas 8. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 101.panta pirmajai daļai: Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2006.gada 11.aprīļa sprieduma lietā Nr. 2005-24-01 7. punkts. Latvijas Vēstnesis, Nr. 61 (3429), 2006. 18. aprīlis.

Valsts dienesta attiecībās esošo personu pazīme ir tā, ka šo personu statuss tiek noteikts ar administratīvu aktu. Tātad šaurākā nozīmē valsts dienests ir īpašas tiesiskās attiecības starp publisku personu un tajā nodarbinātajiem.

Valsts dienesta attiecības ir īpašas pakļautības attiecības – valstij ir plašas iespējas noteikt ar amata veikšanu saistītos jautājumus. Piemēram, iestādei ir plaša rīcības brīvība vienpusēji grozīt ierēdņa vai amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi amata pienākumus, pārcelt šo personu citā amatā utt. Valsts dienestā esošo personu pamatpienākumus nosaka vai nu tikai ārējs normatīvs akts (piemēram, tiesnešiem un prokuroriem), vai arī ārējs normatīvs akts un amata apraksts (piemēram, ierēdņiem), vai dienesta līgums (karavīriem).²¹

Valsts dienestā esošām personām ir noteikti īpaši tiesību ierobežojumi un pienākumi, t.sk., amata ieņemšanai nepieciešamā dienesta pakāpe. Iestādes, kurās strādā amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm, pēc būtības nodrošina svarīgas valsts funkcijas, kas saistītas ar valsts drošību, sabiedrisko drošību un kārtību, un glābšanas darbu veikšanu. Tādēļ amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm var noteikt plašākus ierobežojumus, lai nodrošinātu to pieejamību un gatavību dienesta pienākumu pildīšanai. Cita starp, cilvēkresursu nepietiekamības gadījumā valsts dienestā esošās amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm var tikt iesaistītas nozīmīgu valsts uzdevumu izpildē arī no darba brīvajā laikā.²²

Konkrētajā gadījumā pieteikuma iesniedzējam bija iespējams atgriezties dienestā, vadot koledžu, pamatojoties uz Dienesta gaitas likuma 7.panta otro daļu.²³ Vienlaikus tiesību norma paredz, ka par to lemj iestādes vadītājs, ņemot vērā dienesta nepieciešamību. Nepieciešamība dienestam ir atklātais tiesību jēdziens, kas iestādei ir jāpiepilda ar saturu. Proti, iestādei ir iespējas izvērtēt plašu apstākļu kopumu katrā konkrētā gadījumā, izsverot attiecīgās personas nepieciešamību attiecīgajā amatā, struktūrvienībā, kā arī iestādē vispār.²⁴

Ņemot vērā visu iepriekš minēto konstatējams, ka **ar apstrīdēto normu nav pārkāpts ar Satversmes 106.panta pirmo teikumu aizsargātās personas tiesības uz darbu.**

Apstrīdētās normas atbilstības izvērtējums Satversmes 91.panta pirmajam teikumam

[6] Pieteikuma iesniedzējs norāda, ka apstrīdētā norma pārkāpj arī Satversmes 91.panta pirmajā teikumā ietvertu vienlīdzības principu, jo pieļaujot atšķirīgu attieksmi

²¹ Tiesību interpretācija un tiesību jaunrade – kā rast pareizo līdzsvaru. Latvijas Universitātes 71. zinātniskās konferences rakstu krājums. Pieejams: http://blogi.lu.lv/tzpi/files/2016/09/DANOVSKIS_VALSTS_DIENESTS.pdf [aplūkots 27.04.2021.]

²² Satversmes tiesas 2019. gada 2. maija spriedums lietā Nr. 2018-14-01. Saeimas, kas izdevusi apstrīdēto tiesību aktu, atbildes raksts lietā. Pieejams: https://www.satv.tiesas.gov.lv/wp-content/uploads/2018/07/2018-14-01_Spriedums-2.pdf [aplūkots 30.04.2021.]

²³ Dienesta gaitas likuma 7.panta otrā daļa: “Ņemot vērā *dienesta nepieciešamību*, Iestādes vadītājs dienestā var pieņemt arī personu, kura ir vecāka par 40 gadiem un kuras izdienas laiks Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē vai kuras militārā dienesta izdienas stāžs nav īsāks par 10 gadiem, vai personu, kura ir vecāka par 40 gadiem un kura atvaļināta no dienesta saskaņā ar šā likuma 47.panta pirmās daļas 6. vai 8.punktu neatkarīgi no izdienas.”

²⁴ Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 17.marta spriedums lietā Nr. A42654808 (SKA – 237/2010).

pret pieteicēju salīdzinājumā ar citām personām, kuras atrodas ar pieteicēju vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos.

Pieteicēja ieskatā viņš atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos ar jebkuru koledžas nodarbināto, īpaši koledžas akadēmisko personālu, kas īsteno akadēmiskās funkcijas koledžā, vispārējo personālu un nodarbinātajiem, ar kuriem tiek slēgts darba līgums, kā arī ar ikvienu citu augstākās izglītības iestādes - koledžas vadītāju. Pieteikuma iesniedzējs vairākkārt uzver, ka viņš kā direktors īsteno vienīgi atbalsta funkciju, proti, veic pedagoģiska un administratīva rakstura darbu, kas saistās ar izglītības iestādes vadību, mācību procesa nodrošināšanu un īstenošanu, kā arī izglītības iestādes pārstāvību.

[6.1.] Satversmes 91.panta pirmais teikums noteic, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Tas nozīmē, ka nevienlīdzīga attieksme ir jāattaisno. Ja šāds attaisnojums nav pieļaujams vai nav pietiekams, tad vienlīdzības princips ir pārkāpts.

Proti, vienlīdzības princips liedz valsts institūcijām izdot tādas normas, kas bez saprātīga pamata pieļauj atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos. Vienlaikus vienlīdzības princips pieļauj un pat prasa atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas atšķirīgos apstākļos, kā arī pieļauj atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos apstākļos, ja tai ir objektīvs un saprātīgs pamats.²⁵

Satversmes tiesa jau iepriekš ir norādījusi: vērtējot kādas tiesību normas atbilstību Satversmes 91.panta pirmajam teikumam, ir jāņem vērā arī tas apstāklis, ka minētajā pantā nostiprinātās tiesības ir „salīdzinošas”, proti, tās var pieprasīt vienlīdzīgu attieksmi, bet pašas par sevi nevar atklāt, kādai, proti, labvēlīgai vai nelabvēlīgai, šai attieksmei jābūt.²⁶ Tādējādi jāizmanto citi apsvērumi, kas atrodas ārpus tiesiskās vienlīdzības principa robežām.

Lai izvērtētu, vai apstrīdētā norma atbilst Satversmes 91.panta pirmajā teikumā ietvertajam vienlīdzības principam, ir nepieciešams noskaidrot:

- 1) vai un kuras personas (personu grupas) atrodas vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos;
- 2) vai apstrīdētā norma paredz vienādu vai atšķirīgu attieksmi pret šīm personām (personu grupām);
- 3) vai šādai attieksmei ir objektīvs un saprātīgs pamats, proti, vai tai ir legītīms mērķis, un vai ir ievērots samērīguma princips.²⁷

Vienlīdzības princips vispirms prasa salīdzināt divas situācijas: to situāciju, kuru pārbauda, ar kādu citu jau pastāvošu situāciju. Salīdzināšanai ir jāizvēlas tāda situācija, kurai ir viens vai vairāki kopēji elementi ar pārbaudāmo situāciju.²⁸ Kopējiem elementiem ir jābūt tādiem, kas pēc iespējas intensīvāk raksturo abas situācijas.²⁹ Divas situācijas nekad nav pilnīgi identiskas. Tādēļ salīdzināšanai ir jāizvēlas tāda situācija,

²⁵ Satversmes tiesas 2005.gada 11.novembra sprieduma lietā Nr.2005-08-01 5.punkts.

²⁶ Satversmes tiesas 2006.gada 8.novembra sprieduma lietā Nr.2006-04-01 15.1.punkts.

²⁷ Satversmes tiesas 2010.gada 2.februāra spriedums lietā Nr.2009-46-01 7.punkts.

²⁸ Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Latvijas Vēstnesis, Rīga, 2011., 94.lpp.

²⁹ Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Latvijas Vēstnesis, Rīga, 2011., 95.lpp.

kurai ir viens vai vairāki kopīgi elementi ar pārbaudāmo situāciju. Kopējam elementam ir jāapvieno abas situācijas zem viena virsjēdziena.³⁰

[6.2.] Valsts dienests atšķiras no nodarbinātības privātajā sektorā gan pēc attiecīgo tiesisko attiecību nodibināšanas juridiskajiem aspektiem, gan pēc veicamā darba specifikas. Amatspersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ir noteikti sevišķi tiesību ierobežojumi un īpaši pienākumi. Tādēļ amatspersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm nevar salīdzināt ar citiem nodarbinātajiem, kuriem piemērojamas Darba likuma normas.³¹

Analizējot, kas pēc iespējas intensīvāk raksturo abas salīdzināmās situācijas (personu grupas), tiesībsargs nepiekrīt pieteikuma iesniedzēja norādītajām salīdzināmām grupām, jo tās neraksturo salīdzināmo grupu kopējās iezīmes. Proti, šajā gadījumā salīdzināmās kategorijas būtu citu izglītības iestāžu vadītāju (direktoru) amati, kas ir Iekšlietu ministrijas sistēmā padotībā esošās iestādes - Valsts robežsardzes koledža un Valsts policijas koledža. Arī šo koledžu direktoriem ir paredzēta speciālā dienesta pakāpe – pulkvedis. Katra no šīm koledžām sagatavo topošos robežsargus un policijas darbiniekus un katru no šīm koledžām vada direktors ar speciālo dienesta pakāpi.

Nemot vērā minēto, nav nepieciešams veikt tālāku Satversmes 91.panta pirmā teikuma analīzi, jo secināms, ka **Satversmes 91.pants šajā gadījumā nav pārkāpts**. Pēc būtības apstrīdētā norma ir vienādi piemērojama attiecībā uz visiem Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu padotībā esošo koledžu direktoriem.

Tiesībsargs

Juris Jansons

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

³⁰ Satversmes tiesas 2007. gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr. 2006-13-0103 7. punkts.

³¹ Satversmes tiesas 2019.gada 2.maija spriedums lietā Nr.2018-14-01. Tiesībsarga, kā pieaicinātās personas, viedoklis lietā. Pieejams: https://www.satv.tiesa.gov.lv/wp-content/uploads/2018/07/2018-14-01_Spriedums-2.pdf [aplūkots 30.04.2021.]